

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 3 juni 1937 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1937 jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 4 januari 1937 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 31, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

F ö r s l a g

till

förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1937.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för år 1937, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1937, överstigit 50,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes härvid även förmögenhet tillhörig den skattskyldiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldighet, som nu sagts, åligger jämväl oskift dödsbo, utländsk juridisk person, som enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt betraktas som utländskt bolag, ävensom i 18 § a) nyssnämnda förordning omförmäld stiftelse.

2 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgå i förhållande till den på nedan angivet sätt bestämda beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utgör, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, ett belopp motsvarande den skattskyldiges och i förekommande fall hans omyndiga barns enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, varom i 1 § förmäles.

Därest för annan skattskyldig än i 18 § a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omfördad stiftelse berörda skattepliktiga förmögenhet överstiger tjugufem gånger det för den skattskyldige för ifrågasvarande beskattningsår enligt angivna förordning fastställda beskattningsbara beloppet, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst fyrtio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Fastställes ej för den skattskyldige något sådant beskattningsbart belopp, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande fyrtio procent av den skattepliktiga förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller.

3 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 50,000 kronor men icke 150,000 kronor: en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 50,000 kronor;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

150,000 men icke 300,000 kr.:	100 kr. för	150,000 kr.	och	2 ‰	av återstoden;
300,000 » »	500,000 » :	400 » »	300,000 » »	3 ‰	» » ;
500,000 » »	1,000,000 » :	1,000 » »	500,000 » »	4 ‰	» » ;
1,000,000 kr.		3,000 » »	1,000,000 » »	5 ‰	» » .

4 §.

För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, bedömes skatteplikt enligt 1 § med hänsyn till båda makarnas sammanlagda förmögenhet. Den beskattningsbara förmögenheten beräknas för makarna gemensamt under hänsynstagande vid tillämpning av 2 § tredje stycket till det för makarna gemensamt fastställda beskattningsbara beloppet. Skatt beräknas efter den sålunda bestämda beskattningsbara förmögenheten samt fördelas å makarna efter deras skattepliktiga förmögenheter.

Rörande taxering av äkta makar skall i övrigt vad i 19 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas äga motsvarande tillämpning.

5 §.

1 mom. Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning till behörigt belopp.

2 mom. Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att han icke blivit taxerad till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning eller att han blivit för lågt taxerad till sådan skatt, utan att dock eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga rum, skall han eftertaxeras till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning att utgå med det belopp, som genom berörda förfarande undandragits statsverket. Beträffande dylik eftertaxering skall vad som är stadgat rörande eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

6 §.

Skattskyldig taxeras enligt denna förordning i den kommun, där han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras till dylik skatt.

7 §.

Har på grund av bestämmelserna i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt befrielse helt eller delvis medgivits från skattskyldighet till nämnda skatt, skall motsvarande befrielse åtnjutas jämväl i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

8 §.

Där oskift dödsbo jämlikt 24 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

9 §.

1 mom. Därest i anledning av överenskommelse eller beslut, varom förmäles i 29 eller 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till nämnda skatt helt eller delvis skall åtnjutas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

I fall, varom i 29 § 2 mom. och 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt förmäles, må Konungen förklara, att särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall för skattskyldig fastställas till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av den på grundval av överenskommelsen eller beslutet fastställda beskattningsbara förmögenheten, än skatten skulle utgjort av den beskattningsbara förmögenhet, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller beslutet.

2 mom. Vad i 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhets-skatt stadgas om rätt för Konungen att till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattning förordna om efterskänkande av inkomst- och förmögenhets-skatt skall äga motsvarande tillämpning beträffande särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

10 §.

1 mom. Taxeringsförordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, under iakttagande av vad nedan i denna paragraf finnes stadgat.

2 mom. Taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, verkställs, där fråga ej är om eftertaxering, av den prövningsnämnd, som har att handlägga den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt.

Där taxeringen sålunda skall verkställas av prövningsnämnd, åligger det landskamreraren att med ledning av självdeklarationer och uppgifter, som må införskaffas från vederbörande ordförande i taxeringsnämnd eller kronombud, såsom underlag för prövningsnämndens arbete låta upprätta en längd med förslag till taxering. Längden skall föreligga färdig senast den 1 september 1937. Genom landskamrerarens försorg skall ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten till en var i längden upptagen skattskyldig översändas uppgift om det i densamma intagna förslaget i vad det honom angår. Den skattskyldige äger därpå inom viss i uppgiften angiven tid, minst åtta dagar efter uppgiftens mottagande, till prövningsnämnden inkomma med erinringar beträffande förslaget.

Sedan prövningsnämnden därefter verkställt taxeringen, antecknas denna i nyssberörda längd, vilken fogas såsom bilaga till prövningsnämndens protokoll och anses utgöra en del därav. Bestyrkt avskrift av dylik längd skall i den ordning Konungen föreskriver tillställas, såvitt angår av länsprövningsnämnd förd längd, dem som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, samt, såvitt angår av den mellankommunala prövningsnämnden upprättad längd, länsstyrelsen i vederbörande län.

Underrättelse rörande taxering enligt detta mom. skall av vederbörande protokollförare tillställas den skattskyldige allenast där självdeklaration icke blivit följd.

Eftertaxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som i detta mom. avses, verkställs i förekommande fall i samma ordning som den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt; dock skall eftertaxering införas i längd för taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

3 mom. Vid taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning i Stockholm införas i inkomstlängden uppgift om den till dylik skatt beskattningsbara förmögenheten.

4 mom. Rätt att anföra besvär över taxering enligt denna förordning skall ej tillkomma kommun.

Rätt att anföra besvär enligt 123 § 2 mom. taxeringsförordningen skall tillkomma jämväl den som taxerats till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, ehuru han enligt 1 § ej är skyldig utgöra sådan skatt.

Besvär enligt 123 § taxeringsförordningen rörande taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, skola anföras, i det fall att den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos prövningsnämnd och i övriga fall hos kammarrätten.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, som därav må föranledas.

5 mom. Vid tillämpning av bestämmelserna i 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen skall såsom inkomst- och förmögenhetsskatt räknas jämväl särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

11 §.

Konungen äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter samt fastställa formulär till längd, som avses i 10 § 2 mom.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Till behandling i samband med propositionen har utskottet förehaft följande motioner, nämligen

1:o) motionen II: 332 av herr *Hagberg* i Luleå m. fl., vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 31 till förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1937 med följande ändrade lydelse av paragraferna 1 och 3:

1.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för 1937 på grundval av taxering för nämnda år erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1937, överstigit 30,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes därvid även förmögenhet tilhörig den skattepliktiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldighet, som nu sagts, åligger ——— omförmäld stiftelse.

3.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 30,000 kronor men icke 50,000 kronor: en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 30,000 kronor;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 50,000 men icke 100,000 kronor: 20 kronor för 50,000 kronor och 2 % av återstoden,

100,000 men icke 200,000 kronor: 120 kronor för 100,000 kronor och 3 % av återstoden,

200,000 men icke 300,000 kronor: 420 kronor för 200,000 kronor och 4 % av återstoden,

300,000 men icke 400,000 kronor: 820 kronor för 300,000 kronor och 5 % av återstoden,

400,000 men icke 500,000 kronor: 1,320 kronor för 400,000 kronor och 6 % av återstoden,

500,000 men icke 700,000 kronor: 1,920 kronor för 500,000 kronor och 8 % av återstoden,

700,000 men icke 1,000,000 kronor: 3,520 kronor för 700,000 kronor och 10 % av återstoden,

1,000,000 kronor: 6,520 kronor för 1,000,000 kronor och 12 % av återstoden.»

2:o) motionen II: 397 av herr *Karlsson* i Grängesberg m. fl., vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta bifalla följande förslag till ändrad lydelse av paragraferna 1 och 3 i förordningen om särskild skatt å förmögenhet för år 1937:

1 §.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för år 1937, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1937, överstigit 30,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes härvid även förmögenhet tillhörig den skattskyldiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldig, som nu sagts, åligger — — — — —
 — — — — — omförmäld stiftelse.
 — — — — —

3 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgöra:
 när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 30,000 kronor men icke 50,000 kronor: en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten som överstiger 30,000 kronor;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

50,000 men icke	100,000 kr.:	20 kr. för	50,000 kr. och	2 ⁰ / ₁₀₀ av återstoden
100,000 » »	200,000 » :	120 » »	100,000 » »	3 ⁰ / ₁₀₀ » »
200,000 » »	300,000 » :	420 » »	200,000 » »	4 ⁰ / ₁₀₀ » »
300,000 » »	400,000 » :	820 » »	300,000 » »	5 ⁰ / ₁₀₀ » »
400,000 » »	500,000 » :	1,320 » »	400,000 » »	6 ⁰ / ₁₀₀ » »
500,000 » »	700,000 » :	1,920 » »	500,000 » »	8 ⁰ / ₁₀₀ » »
700,000 » »	1,000,000 » :	3,520 » »	700,000 » »	10 ⁰ / ₁₀₀ » »
1,000,000 kr.		: 6,520 » »	1,000,000 » »	12 ⁰ / ₁₀₀ » »

samt

3:o) motionen II: 399 av herr *Lundell*, vari hemställts, »att därest särskild skatt å förmögenhet skall utgå även för år 1937 den i 2 § 3 stycket av förordningen angivna multiplikatorn 25 måtte förändras till 20 samt reduktions-spärren borttagas.»

Beträffande motiveringarna för ifrågavarande yrkanden får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till propositionen och motionerna.

Under åren 1934—1936 har särskild skatt å förmögenhet uttagits.
 Vid anmälan inför Kungl. Maj:t av finansplanen i årets statsverksproposition förutsatte chefen för finansdepartementet, att särskild skatt å förmögenhet skulle utgå även under nästa budgetår och — bortsett från en mindre jämkning beträffande reglerna för den beskattningsbara förmögenhetens beräkning — uttagas efter samma grunder som för år 1936.

Utskottet

Av enahanda skäl, som utskottet anfört rörande uttagande av extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1937 (betänkande nr 39), förordar utskottet, att särskild skatt å förmögenhet skall utgå jämväl för år 1937. Kungl. Maj:ts förslag härutinnan avviker från de för år 1936 gällande bestämmelserna allenast beträffande reglerna för den beskattningsbara förmögenhetens beräkning (2 §). I dessa regler föreslås den jämkningen, att det procenttal av den enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenheten, vartill den beskattningsbara förmögenheten vid reduktion lägst skall upptagas, sänkts från 50 till 40. I motionen II: 399 har framställts yrkande om mera vittgående ändring i dessa regler. Utskottet anser sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag i denna del och kan sålunda icke förorda det i motionen II: 399 framställda yrkandet. Vad angår den i motionen berörda frågan förutsätter utskottet, att denna kommer att ägnas uppmärksamhet i samband med den pågående utredningen rörande den direkta statsbeskattningens omläggning, varom förslag torde komma att föreläggas nästkommande års riksdag.

Utskottet, som ej heller i övrigt funnit skäl till erinran mot Kungl. Maj:ts föreliggande förslag, torde med det anförda jämväl få anses hava besvarat motionerna II: 332 och 397.

Utskottet får sålunda hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 31 samt med avslag å motionerna II: 332, 397 och 399, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1937.

Stockholm den 3 juni 1937.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 39.

Reservationer:

1) av herrar *Anderson* i Norrköping, friherre *Lagerfelt*, *Elof Andersson*, *Velander* och *Eilif Sylwan*, som under åberopande av den till utskottets betänkande nr 39 fogade reservationen förklarar sig biträda utskottets hemställan i nu förevarande betänkande; samt

2) av herr *Lundell*, som anför:

»Ehuru frågan om den direkta statsbeskattningens omläggning är föremål för utredning och förslag i detta ämne torde vara att förvänta redan till nästkommande års riksdag, har Kungl. Maj:t i fråga om den särskilda skatten å förmögenhet föreslagit den jämkningen, att den s. k. reduktionsspärren sänkes från 50 procent till 40 procent. Då reduktionsspärren härigenom skulle komma så lågt, att den vid i praktiken förekommande fall endast i sällsynta undantag komme att träda i funktion, har jag ansett att utskottet bort förenkla beskattningsreglerna genom att hemställa om helt borttagande av denna spärr.

I fråga om den multiplikator som skall användas vid tillämpande av reduktionsregeln har jag ansett, att utskottet bort i överensstämmelse med yrkande i motionen II: 399 hemställa om dess sänkande från 25 till 20, enär reduktion då komme att inträda vid en förräntningsprocent som bättre motsvarar det allmänna ränteläget.»
